

HEILIGE JOZEFMARIA ESCRIVÁ

BULLETIN NR. 4
JUNI 2013

IN HET GELOOF GEVORMD WORDEN EN VORMEN

“Wat is ons katholiek geloof mooi! - Het bevredigt onze diepste verlangens, brengt het verstand tot rust en vervult het hart met hoop”.

Heilige Jozefmaria Escrivá, *De Weg, De Boog*, Utrecht, 1989, nr. 582

HERINNERINGEN

Herinneringen van personen die de heilige Jozefmaria hebben gekend.

Teksten uit geschriften, die zijn leer en innerlijke beleving van het christelijke geloof weerspiegelen.

BENEDICTUS XVI

Roept een *Jaar van Geloof* uit ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van het Tweede Vaticaans Concilie.

GUNSTEN

Verkregen op voorspraak van de heilige Jozefmaria

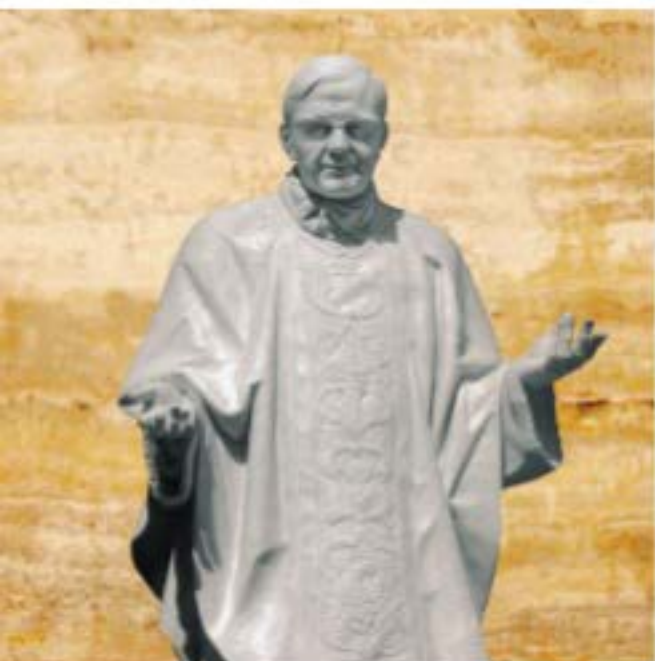
INFORMATIE

www.nl.josemariaescriva.info

www.opusdei.nl

www.escrivaworks.nl

www.deboog.nl

“Toegeeflijkheid in geloofspunten zou valse liefde, een duivelse en leugenachtige liefde zijn. De heilige Petrus eist *fortes in fide*, sterk in het geloof, standvastig te zijn. Dit is geen fanatisme, maar niets anders dan het beleven van het geloof. Het is ook geen liefdeloosheid ten aanzien van andere mensen. Wij kunnen toegeeflijk zijn in alles wat bijkomstig is, maar op het terrein van het geloof kan dat niet. Wij mogen de olie van onze lampen niet afstaan, want dan zullen ze als de Bruidgom komt niet meer branden”.

Heilige Jozefmaria Escrivá, *De Smidse*, De Boog, Utrecht, 1999, nr. 131

VAN DE KERK HOUDEN

“Het geloof is er niet om alleen gepreikt te worden. Het is er juist in het bijzonder om het in praktijk te brengen. Misschien ontbreekt ons telkens weer de kracht. Dan moet u - ik ga weer terug naar het evangelie - doen als de vader van die bezeten jongen. Hij had alles te winnen bij de redding van zijn zoon, hij hoopt dat Christus hem zal genezen en toch gaat hij niet zover, dat hij gelooft in zo'n groot geluk. En Jezus die altijd geloof vraagt, is hem - omdat Hij de twijfels van die man kent - voor: *Wat dat kunnen betreft: alles kan voor wie gelooft* (Mar 9, 23). Alles is mogelijk: wij kunnen alles. Mits we geloven. Die man voelt het weifelen van zijn geloof. Hij is bang, dat zijn gebrek aan vertrouwen het welzijn van zijn zoon in de weg staat. Hij huult. Over dat soort tranen moeten we ons niet schamen: het zijn de vruchten van Gods liefde, van berouwvol gebed, van nederigheid. Ogenblikkelijk riep de vader van de jongen uit: *Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp!* (Marcus 9, 24).”

Heilige Jozefmaria, *Vrienden van God*, De Boog, Utrecht 1994, nr. 204

FOTO'S/BEELD VAN DE HEILIGE JOZEFMARIA IN EEN NIS VAN DE SINT PIETER IN HET VATICAN. PAROCHIEKERK VAN DE HEILIGE JOZEFMARIA IN BARBASTRO.

IEDERE MENS WERKT VRIJWILLIG MEE MET DE VERLOSSING

“Ik wil jullie iets vertellen dat mij een aantal jaren geleden is overkomen. Een vriend, iemand met een goed hart maar zonder geloof, wees op een wereldkaart en zei: *Kijk nou eens goed, van het noorden naar het zuiden en van het westen naar het oosten...* Ik vroeg: *Wat moet ik zien?* Hij antwoordde: *De mislukking van Christus. Er wordt al zoveel eeuwen geprobeerd zijn leer in het leven van de mensen in te voeren, en kijk eens naar het resultaat...* In eerste instantie was ik daar erg verdrietig om. Het is inderdaad heel triest als je erbij stilstaat dat veel mensen Onze Lieve Heer nog niet kennen en dat er onder degenen die Hem wel kennen, velen zijn die leven alsof ze Hem niet kennen.

Maar dit gevoel duurde maar even en maakte plaats voor liefde en dankbaarheid omdat Jezus heeft gewild dat ieder mens uit vrije wil meewerkt met zijn verlossingswerk. Christus is niet mislukt; zijn leer en zijn leven leveren voortdurend vruchten op en zijn verlossingswerk is afdoende en overvloedig. God wil geen slaven, maar kinderen en daarom respecteert Hij onze vrijheid. De verlossing gaat steeds door en wij nemen daar aan deel. Het is de wil van Christus dat wij, zoals de heilige Paulus het krachtig uitdrukt, in ons vlees, in ons leven, aanvullen wat aan zijn lijden ontbreekt, *pro corpore eius, quod est Ecclesia, ten bate van zijn Lichaam, dat de Kerk is* (vgl. Kol. 1, 24).”

Heilige Jozefmaria, *Christus komt langs*, De Boog, Utrecht 2013, nr. 129

“Jullie hebben me zo vaak horen zeggen dat de grootste vijand van Christus en de Kerk de onwetendheid is, en dat wij daarom verplicht zijn ons te vormen en de leer te kennen, zodat wij deze vervolgens kunnen uitdragen.”

Aantekeningen uit een overweging, 4-II-1962; Zie *Dagelijks leven en heiligheid in de leer van de heilige Jozefmaria*, Deel III, pag. 351, noot 216

FOTO'S/SCHILDERIJ VAN DE HEILIGE JOZEFMARIA MET DE ACHTERGROND DE KERK VAN PALLEROLS, DE RIALB, GESCHILDERD DOOR X. CABNACH. GEDENKSTEEN VAN DE FAMILIE ALBÁS EN FONZ

“Over het eerste studentenhuys gaat het verhaal dat de heilige Jozefmaria, als hij aan het eind van de dag terugkwam van het biechthoren, het bezoeken van zieken of het lesgeven, moest vaststellen dat de studenten bezit hadden genomen van de bezoekkamer en de overige vertrekken. Ofschoon hij uitgeput was van vermoeidheid, wist hij zich steeds weer te vermannen. En terwijl hij zijn toevlucht zocht in de keuken, bereidde hij zich erop voor om met iedere jongere in vertrouwen te praten en zijn biecht te horen. Het aantal biechtelingen dat langskwam was zo groot dat hij, gekscherend, pleegde te zeggen dat die keuken een heuse kathedraal was.”

Andrés Vázquez de Prada, *De stichter van het Opus Dei*, Deel I, ed. Rialp, Madrid 1997, pag. 509

IN HET GELOOF GEVORMD WORDEN EN VORMEN

“Het ging de Stichter van het Werk niet om het oprichten van een netwerk van studentenhuizen en opleidingscentra op zich; hij zocht vooral verschillende manieren om mensen te vormen zodat ieder van hen, waar hij zijn activiteiten ook ontplooië, zijn apostolaat zou kunnen beoefenen. Van het begin af aan stelde hij zich ten doel mensen via deze instrumenten vorming te bieden, zodat zij konden zijn als gist in het deeg. Zijn droom was dat het christelijk leven systematisch, via vriendschappen, verspreid zou worden. Kortom, hij zag in deze centra wegen om de leer en beoefening van het geloof te verbreiden.”

(...)

“Van het begin af aan heeft hij nooit een vormingsactiviteit afgelast, ook al was er slechts één deelnemer. (...) Binnen het Opus Dei heeft hij altijd aangedrongen op het naleven van deze gedragsregel: ‘er mag nooit een les uitvallen, nooit een kring geannuleerd worden, nooit een reeks bezinningsdagen of een bezinningsbijeenkomst afgelast worden, ook al is er maar één deelnemer, want we moeten goed voor ogen houden dat de Heer al Zijn bloed voor iedere mens vergoten heeft.”

Javier Echevarría, *Herinneringen aan de zalige Jozefmaria Escrivá*, ed. Rialp, Madrid, 2002, pag. 66 en 283.

FOTO/ DE HEILIGE JOZEFMARIA TIJDENS DE WELKOMSTTOESPRAAK VAN PAULUS VI TER GELEGENHEID VAN DIENS BEZOEK IN 1965 AAN HET ELIS-CENTRUM IN ROME.

PAULUS VI BEZOEKT HET ELIS-CENTRUM

“De herinnering aan het bezoek van paus Paulus VI op 21 november 1965 aan het centrum voor beroepsopleiding Elis, dat hij die dag zou inwijden, zit nog vers in mijn geheugen. Het idee voor dit sociaal initiatief in de Romeinse volkswijk Tiburtino kwam van Johannes XXIII. De opzet, de uitvoering en de leiding werden toevertrouwd aan het Opus Dei. Er ontstond een veelzijdige structuur: er wordt huisvesting geboden aan leerlingen die een beroepsopleiding volgen, er is een school met diverse technische en ambachtelijke specialisatieprogramma's, een bibliotheek, sportfaciliteiten en een huishoudschool waar alle onderwijsactiviteiten aangeboden worden die noodzakelijk zijn voor de ontwikkeling van vrouwen. Naast Elis staat de parochiekerk San Giovanni Battista in Collatino, die is toevertrouwd aan priesters van het Opus Dei. Het bezoek van de paus duurde veel langer dan gepland. Hij droeg de heilige Mis op, zegende een beeld van de Heilige Maagd dat bestemd was voor de Universiteit van Navarra en bezocht alle ruimtes van het centrum. Na afloop omhelsde hij de Stichter en zichtbaar ontroerd riep hij uit: 'Hier is alles Opus Dei'. Het was een gebaar waaruit diepe achting sprak voor het Werk en de Vader, zeker als we in aanmerking nemen dat de paus in die tijd zeer zelden ergens een bezoek bracht. Paulus VI had besloten dat de inwijding van het Elis-centrum moest plaatsvinden tijdens de laatste fase van het Tweede Vaticaans Concilie, zodat vele concilievaders bij de plechtigheid aanwezig konden zijn, wat inderdaad het geval was.”

Álvaro del Portillo, *Interview over de Stichter van het Opus Dei*, ed. Rialp, Madrid, 1993, pag. 19

“José Luis Múzquiz (een van de eerste drie priesters van het Werk) beseftte dat God hem geroepen had om zijn leven op te dragen aan Hem en aan de Kerk, binnen het Opus Dei. Hij was ervan overtuigd dat de leden van het Opus Dei, zoals Escrivá zei, niet zo maar ‘mensen [zijn] die zich met andere mensen verenigen om iets goeds te doen. Dat is al veel..., maar het is nog te weinig. Wij zijn apostelen die een bevel van Christus uitvoeren.”

John Coverdale, *Putting down roots*, Scepter Publishers, 2009

FOTO/ PAULUS VI ZEGENT ENKELE JONGEREN TIJDENS ZIJN BEZOEK AAN HET ELIS-CENTRUM

Benedictus XVI heeft een Jaar van het geloof afgekondigd dat begint op 11 oktober 2012, op de vijftigste verjaardag van de opening van het Tweede Vaticaans Concilie, en eindigt op het hoogfeest van Christus Koning op 24 november 2013. Dit Jaar van het geloof dient zich aan als een mogelijkheid om ons te verdiepen in het woord van God, dat trouw doorgegeven wordt door de Kerk en in de Eucharistie; op deze wijze kunnen wij christenen met ons woord en de getuigenis van ons leven een geloofwaardige boodschap uitdragen binnen de nieuwe evangelisatie waartoe de paus voortdurend oproept.

DE PAUS ROEPT ELKE CHRISTEN OP OM DE WEG VAN HET GELOOF OPNIEUW TE ONTDEKKEN

“Vanaf het begin van mijn ambt als opvolger van Petrus heb ik herinnerd aan de noodzaak de weg van het geloof opnieuw te ontdekken, om steeds duidelijker de vreugde en het hernieuwd enthousiasme van de ontmoeting met Christus te belichten. In de Homilie tijdens de H. Mis aan het begin van mijn pontificaat heb ik gezegd: “De Kerk in haar geheel en de herders in haar, moeten op weg gaan om de mensen uit de woestijn te voeren naar de plaats van het leven, naar de vriendschap met de Zoon van God, naar Hem die ons het leven schenkt, het leven in volheid”. Het gebeurt intussen niet zelden dat christenen zich meer bekommeren om de maatschappelijke, culturele en politieke gevolgen van hun inzet en blijven denken dat het geloof een vanzelfsprekende zaak is van het gemeenschappelijk leven. Niet alleen is dit in werkelijkheid niet meer vanzelfsprekend, maar het wordt zelfs ontkend. Terwijl het in het verleden mogelijk was een homogeen cultureel stramien te herkennen, dat in brede kringen werd aanvaard in zijn verwijzen naar de geloofsinhoud en de daardoor geïnspireerde waarden, blijkt dat vandaag in grote delen van de maatschappij niet meer zo te zijn vanwege een diepe geloofscrisis die zich van vele personen heeft meester gemaakt”.

Benedictus XVI, *Porta fidei*, nr. 2

FOTO/ BENEDICTUS XVI MET ENKELE GEZINNEN IN DE NUNTIATUUR TE MADRID TIJDENS DE WERELDJONGERENDAGEN IN AUGUSTUS 2011.

HET TWEDE VATICAANS CONCILIE MOET EEN GIDS ZIJN EN KRACHT OM DE KERK TE HERNIEUWEN

Ik meen dat het samenvallen van het begin van de het Jaar van het Geloof met de vijftigste verjaardag van de opening van het Tweede Vaticaans Concilie, een gunstige gelegenheid kan zijn om te begrijpen dat de documenten die als erfenis door de Concilievaarders zijn nagelaten, “*noch hun waarde, noch hun glans verliezen*”, zoals de zalige Johannes Paulus II zei. “Het is nodig dat zij op een gepaste wijze worden gelezen, dat zij gekend en begrepen worden als waardevolle en normatieve teksten van het Leergezag, binnen de Traditie van de Kerk. ... , voel ik meer dan ooit de plicht om naar het Concilie te verwijzen als de grote genade waarvan de Kerk in de twintigste eeuw heeft mogen genieten: het geeft ons een kompas, waarop wij kunnen vertrouwen, om ons te oriënteren bij het begin van deze eeuw.” Ook ik, zou opnieuw met klem willen zeggen al wat ik enkele maanden na mijn verkiezing tot Opvolger van Petrus, over het Concilie te zeggen had: “Wanneer we het met behulp van de goede hermeneutiek lezen en ontvangen, dan kan het een grote kracht zijn voor de steeds noodzakelijke vernieuwing van de Kerk en steeds meer tot een dergelijke kracht worden.”

Benedictus XVI, *Porta fidei*, nr. 5

“Op 14 september 1965 werd de laatste zitting van het Tweede Vaticaans Concilie geopend. Kort daarna, op 4 oktober, hield Paulus VI een toespraak voor de Verenigde Naties. Weer terug in Rome vaardigde hij diverse decreten en verklaringen uit. Het eind van het concilie naderde, en voordat de laatste documenten gepubliceerd werden riep de Stichter de zijnen op, zich als één man achter de paus te scharen. ‘Wees altijd trouw aan de paus van Rome, il dolce Cristo in terra: volg dagelijks zijn leringen, overweeg ze in je gebed, en verdedig ze in woord en geschrift.’”

Andrés Vázquez de Prada, *De stichter van het Opus Dei*, Deel III, ed. Rialp, Madrid 1997, pag. 494-495

VERKREGEN GUNSTEN

HET HIELP HEM OM ZIJN GELOOF TROUW TE BELEVEN

Een van mijn broers vertrok enkele jaren geleden als ontwikkelingswerker naar een Afrikaans land. Daar leerde hij een meisje uit China kennen. Toen ze uit Afrika terugkwamen, gingen ze samenwonen. Tijdens een reis kreeg ik de gelegenheid om met hem te spreken. Hij luisterde naar mij maar zei tenslotte dat ze niet van plan waren om te trouwen en ook geen kinderen wilden. Hij beweerde dat hij haar niet wilde verplichten, dat ze niet gelovig was en dat het bovendien niet nodig was omdat ze meer respect voor elkaar hadden dan veel katholieke echtparen, die zich slecht gedroegen en een slecht voorbeeld gaven. Omdat

ik hem zo gesloten zag, begon ik hem aan de heilige Jozefmaria aan te bevelen en liet de zaak in zijn handen. Na ongeveer een jaar belde hij me op om mij hun huwelijk aan te kondigen. Toen ik hem vroeg waarom hij van gedachte was veranderd, antwoordde hij dat hij tenslotte opgevoed was in een katholiek gezin en dat zij geen bezwaar had tegen een huwelijksvoltrekking. Ze moesten een aantal formaliteiten vervullen en dispensatie aanvragen wegens een huwelijk met een niet-gedoopte, zowel in ons land als in het land waarin zij was opgegroeid. Ik was bang dat dit hen zou weerhouden, maar dat was niet zo. Een broer van mij die priester is, trouw-

de hen. Ze kregen sindsdien twee kinderen die gedoopt zijn en naar een katholieke school gaan. De oudste heeft zojuist de eerste communie gedaan. Het enige wat ontbreekt, is dat God mijn schoonzus het geloof geeft, en daarvoor blijf ik bidden. Ze heeft bewezen een uitstekend persoon, echtgenote en moeder te zijn.

M.P.L. (Spanje)

GROTE EN KLEINE GUNSTEN

Ik heb een grote devotie tot de heilige Jozefmaria, ik vertrouw hem regelmatig allerlei zaken toe en heb ervaren hoe actief hij me helpt. Ik zou nu een van die gunsten willen vertellen. Ik moet ieder jaar een week naar een dorpje gaan waar nauwelijks nog mensen wonen. Ik ben gewend om elke dag naar de H. Mis te gaan. Omdat ik zag dat het zeer moeilijk was om dit in het dorpje te doen – omdat de priester die de mis opdraagt met meer dorpjes belast is – en ik niet naar een andere plaats kon gaan, ben ik negen dagen voor aanvang van de reis begonnen

met een novene te bidden tot de heilige Jozefmaria. Toen ik daar aankwam en de priester ging begroeten, zei hij mij dat hij dit jaar wegens allerlei omstandigheden elke dag de mis zou kunnen opdragen in het dorp. Ik bedankte de heilige Jozefmaria dat hij me geen enkele dag zonder Mis gelaten had.

M.M.V. (Spanje)

KERSTMIS MET PECH

Mijn ouders vierden Kerstmis in de stad, in het huis van mijn zus. Toen ze besloten om weer terug naar hun huis in de bergen te gaan, stak een stormwind op en een hevig onweer brak los. Halverwege

viel de motor van de auto uit en besloten zij de auto daar te laten staan en met iemand die hen ophaalde naar het huis terug te gaan. De volgende dag gingen ze de auto zoeken en vonden die vernield. Later kwamen ze erachter dat iemand er tegenaan gereden was en hen aansprakelijk stelde. Ze begonnen een rechtszaak. Toen ik dat doorkreeg, heb ik het snel bij de heilige Jozefmaria aanbevolen. Mijn vader ging naar de verzekeringsmaatschappij en ontmoette daar iemand uit zijn dorp, die aanbood om hem te helpen en alles oploste. Ze ontvingen bovendien een vergoeding van 500 dollar.

J.M. (Libanon)

HET GING VOORSPOEDIG

Maria is in augustus geboren via een keizersnede die gepland was na 6 maanden en 4 dagen zwangerschap; ze woog 736 gram. Vanaf het eerste ogenblik hebben we haar leven in de handen gelegd van de heilige Jozefmaria en we baden elke dag voor haar. Maria verbleef 46 dagen in de Intensive care en 44 dagen op de afdeling neonatologie. Haar groei was een wonder op zich, want ze weegt nu 4.200 gram en het gaat uitstekend. We willen de heilige Jozefmaria dan ook bedanken voor de gunsten die we voor haar verkregen. Ons zusje heet Maria en we zijn heel gelukkig want ze is een zegen van God.

E.R.M. (Spanje)

EEN ENGEL UIT DE HEMEL

Ik heb een dochter die 40 jaar oud is en die na verschillende pogingen in verwachting raakte tot grote vreugde van de hele familie.

Na ongeveer vier maanden zwangerschap bleek uit een onderzoek dat er een hoog risico was op genetische en congenitale afwijkingen; een

voorlopige kansberekening ging uit van 90% kans op een kind met het Down syndroom. Het eerste wat ik deed was de heilige Jozefmaria bidden dat alles goed zou gaan. De moeder moest in de zevende maand van de zwangerschap een keizersnede ondergaan wegens een probleem met de navelstreng. De baby verbleef ongeveer een maand in de couveuse maar het is nu de mooiste engel van de familie en groeit helemaal normaal. Lieve heilige, heel veel dank.

G.S. (Spanje)

HET ONSTSLAG VAN MIJN VROUW

We hebben net een huis gekocht, het was een buitenkans, en zijn er twee maanden geleden gaan wonen. We hadden het zo berekend dat we het oude huis voor een redelijke prijs moesten verkopen om de nieuwe hypotheek goed af te kunnen sluiten. De maanden gingen voorbij en tegen alle verwachting in kregen we het huis niet verkocht, ondanks het feit dat er veel telefoontjes en bezoeken van geïnteresseerden kwamen.

Mijn vrouw werkte op de administratie van een informaticabedrijf en na twaalf jaar, net op dit kritieke moment, kreeg ze ontslag. Omdat we alles dreigden te verliezen wat ons jaren van inspanning had gekost, besloot ik tot de heilige Jozefmaria te bidden om zijn voorspraak. Ze plaatste haar curriculum op internet en werd snel gebeld door een geïnteresseerd bedrijf dat haar een contract aanbood. Ze heeft alleen maar twintig dagen een

werkloosheidsuitkering nodig gehad. We blijven ons inspannen om uit die benarde situatie te komen, maar we kunnen met ons gezin van vijf kinderen rondkomen.

C.A. (Spanje)

DANK VOOR DAGELIJKSE GUNSTEN

Ik wil graag spreken over de laatste gunst die ik van de heilige Jozefmaria heb verkregen. De kleine wonderen en ook vele waarin ik de hand van de heilige Jozefmaria zie, komen dagelijks voor. Ik bid elke dag de noven om werk. Ik bid voor familie en bekenden en voor allen die zonder werk zijn maar ook voor degene die wel werk hebben, opdat sommige werk zouden vinden en allen het werk zouden omzetten in een middel om God en de naaste te dienen.

Vandaag heeft een familielid mij verteld dat hij de baan heeft gekregen die hij graag wilde. Het is een tijdelijk werk voor enkele enkele

dagen met weinig vergoeding, maar heel belangrijk voor zijn toekomst. Hij bevindt zich in omstandigheden waarin alles slecht lijkt te gaan. Het is iemand die graag werkt en hoog gekwalificeerd is maar de economische crisis heeft hem geraakt. Dit werk heeft niets te maken met wat hij altijd deed, maar het is een andere richting waar hij van houdt en die een uitkomst kan bieden, daarom is het zo belangrijk zelfs al is het maar voor een paar dagen en zonder inkomen. Het was bijna onmogelijk dat hij het zou krijgen want er waren weinig mensen die hem daarbij konden helpen, maar hij wilde via deze weg

zijn beroepsleven weer op de rails te zetten. Daarom is dit voor hem zo belangrijk. Bedankt heilige Jozefmaria, bedankt voor jouw hulp van elke dag. Bedankt dat je voor mijn gezin hebt gezorgd. Dank voor de hulp die je geeft aan zoveel wanhopige mensen. Bedankt voor zoveel dingen.

M.A. (Spanje)

TWEE GUNSTEN IN EEN

Nadat ik mijn universitaire titel gekregen had, begon ik mijn eerste baan te zoeken. Het was moeilijk ook omdat mijn gezondheid niet zo goed was. Veel sollicitatiegesprekken waren niet gelukt, ik werd wanhopig van deze situatie en in zekere zin jaloers op het leven van anderen. Desondanks begon ik op aanraden van mijn verloofde de voorspraak te vragen van de heilige Jozefmaria voor een baan. Ik drong aan in mijn gebed om een baan te vinden en zo financieel bij te dragen aan mijn familie. Twee dagen daarna kreeg ik een uitnodiging voor een sollicitatiegesprek op een bank. Ze riepen mij ook op voor een medisch onder-

zoek. Ik ging door met mijn noveengebed, elke dag voor het ontbijt. Enkele dagen later werd ik door personeelszaken gebeld met de boodschap, dat ze mijn sollicitatie verder wilden bestuderen vanwege de resultaten van het medisch onderzoek. Ik was teleurgesteld maar bleef vertrouwen op God, op mijn verloofde en op de heilige Jozefmaria en bleef bidden. Vorige week gebeurden tenslotte twee wonderen. De doktoren zeiden dat ze in mij antilichamen hadden gevonden, d.w.z. dat mijn medische situatie vooruitgaat. Ten tweede, ze hebben me bij de bank aangenomen.

Dit is een geweldig moment in mijn leven. Ik wil de heili-

ge Jozefmaria oprecht bedanken. Hij heeft mij het belang van het gebed laten zien om opnieuw hoop te krijgen. Bedankt mijn God dat u mij uw trouwe dienaar Jozefmaria hebt leren kennen, die een instrument is geweest opdat ik het katholieke geloof mocht ontvangen. En ook voor deze concrete gunst die ik op voorspraak van de heilige Jozefmaria heb gekregen.

X.C. (China)

IN MOEILIJKE SITUATIES

Een nabij familielid had sinds haar jeugd problemen. Ze trouwde, kreeg een dochter, het huwelijk ging uit elkaar, ze had verschillende partners, allemaal problemen. Ze raakte aan de drank en behield geen enkele baan. Al biddende tot de heilige Jozefmaria heb ik zien gebeuren dat het beter ging met haar, daarna met haar situatie en de relatie met anderen. Toen het met haar beter ging, heb ik haar het prentje van de heilige Jozefmaria ge-

geven. Het heeft haar geholpen innerlijke vrede te verkrijgen en ze heeft opnieuw God leren kennen. Ook heb

ik haar de Novene om werk te vinden op voorspraak van de heilige Jozefmaria. Nu is ze meer geconcentreerd en meer toegewijd aan haar dochter. Het is werkelijk een wonder en ik geloof dat hier veel te danken is aan de voorspraak van de heilige Jozefmaria.

M.S.A. (Spanje)

GEBED

God, U hebt op voorspraak van de maagd Maria
aan de heilige priester Jozefmaria talrijke genaden geschonken
en hem uitgekozen als een trouw instrument om het
Opus Dei te stichten, dat een weg is ter heiliging in
het beroep en in de dagelijkse plichten van de christen.
Geef dat ook ik van alle ogenblikken en omstandigheden van
mijn leven gebruik maak om U lief te hebben en met vreugde en eenvoud
ten dienste te staan van de Kerk, de paus en de zielen,
om de wereld het licht van het geloof en van de liefde te schenken.
Verleen mij op de voorspraak van de heilige Jozefmaria
de gunst die ik U vraag... (eigen intentie).
Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Eer aan de Vader.

Imprimatur: + Javier Echevarría, prelaat van het Opus Dei

Dit informatiebulletin wordt gratis verspreid.
Een bijdrage in de onkosten is welkom op bankrekening
37 40 023 ten name van *Hulpfonds Bureau heiligverklaringen*
Opus Dei, Amsterdam.
Wij zijn onze lezers erkentelijk wanneer zij ons namen en
adressen opgeven van mensen die het ook op prijs stellen dit
Informatiebulletin te ontvangen.

Prelatuur van het Opus Dei – Bureau heiligverklaringen
Jan Luijkenstraat 52
1071 CS Amsterdam
info@opusdei.nl

ISSN: 1383-3081